

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 17C/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620200833
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6620200833.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: I. T., D.. XX.XX.XXXX H. N. N. XXX/XX, XXX XX Y., štátny občan Slovenskej republiky, právne zast: JUDr. Jozef Školník, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanej: O.. R. T., D.. XX.XX.XXXX, H. N. G. N. XXX/X, XXX XX U., štátny občan Slovenskej republiky, zast. JUDr. Soňa Petrusová, ul. Adyho č. 34, 984 01 Lučenec o vyporiadanie BSM, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov z a m i e t a .
- II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od
právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 2002.2020 sa žalobca domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), ktoré zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvoze ich manželstva zo dňa 15.02.2017, č.k. 9P/87/2016.

V podanej žalobe uviedol, že počas trvania manželstva spolu so žalovanou uzavreli dve zmluvy s ČSOB, a.s., a to dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o poskytnutí úveru v sume 10.000,-Eur (č. zmluvy: XXXXXX), ktorá bola zabezpečená zriadením záložného práva k bytu č.XX, I. poschode, vchod č.6 Rúbanisko II Lučenec v bytovom dome súp.č. 418 na parcele č. CKN č. XXXX/X a podiel XXX/XXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, zapísané na LV č. XXXX kat. územie Lučenec, ktorý patril svokre D. G. a dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru v sume 8984,-Eur (č. zmluvy: XXXXXX) s účelom úveru: rekonštrukcia nehnuteľnosti - rodinný dom O. súp.č. XX, na parcele č. CKN č. 33 a parcele CKN 33- zastavané plochy a nádvoria o výmere 828m2 zapísané na LV č. 32 kat.územie Mládzovo. Predmetná nehnuteľnosť je taktiež vlastníctvom matky žalovanej, D. G..

Žalobca v žalobe uviedol, že všetky financie z predmetných dvoch úverov investovali s bývalou manželkou (žalovanou) do rekonštrukcie rodinného domu, súp.č. XX v obci Mládzovo, ktorý patril a aj v súčasnosti patrí jeho bývalej svokre, D. G.. Ústna dohoda znela, že si spoločne so žalovanou tento dom zrekonštruujú a následne im ho svokra daruje a budú v ňom spolu bývať. Úvery ktoré si na rekonštrukciu spolu so žalovanou zobrali, splatili nasledovne: počas manželstva sumu 13.690,-Eur a od rozvodu manželstva, t.j. od marca 2017 do mája 2019 zaplatil žalobca sumu 5130,-Eur, celkovo teda bola zaplatená suma 18.820,-Eur. Z tejto sumy bola financovaná strecha na dome a hospodárskej budove v Mládzove + kúrenie. Počas rekonštrukcie domu v Mládzove, ktorý patril bývalej svokre D. G., vložil žalobca spolu so žalovanou do rekonštrukcie tohto domu celkovo sumu 25.270,-Eur za jednotlivé práce a materiál. Polovica z tejto sumy predstavuje 12.635,-Eur a pokiaľ sa k tejto sume pripočíta suma 11.975,-Eur, t.j. časť splatených úverov investovaných do domu v Mládzove, ktoré zaplatil žalobca (jedna polovica zo sumy 13.690,-Eur, ktorú zaplatil so žalovanou za trvania manželstva a suma 5130,-Eur, ktorú

uhradil po rozvode manželstva), predstavuje táto čiastka 24.835,-Eur, ktoré si v rámci vyporiadania BSM uplatňuje ako pohľadávku vloženú do majetku matky žalovanej.

2. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila písomným podaním zo dňa 12.05.2020 v ktorom uviedla, že s návrhom žalobcu absolútne nesúhlasí. Je síce pravda, že spoločne počas trvania manželstva splatili z uvedených úverov približne sumu 13.690,-Eur a pripúšťa, že by žalobca mohol uhradiť po rozvode manželstva sumu 5130,-Eur, avšak aj ona po rozvode manželstva uhradila z uvedených úverov sumu 4643,-Eur, pretože žalobca prestal úvery splácať a bola bankou vyzvaná na ich zaplatenie. Požiadala o predčasné splatenie úverov, v dôsledku čoho jej boli odpustené zvyšné úroky. Nakoľko predmetné úvery boli v celom rozsahu splatené, nie je dôvod o nich rozhodovať a zahrnúť ich do žaloby o vyporiadanie BSM.

Čo sa týka financovania rekonštrukcie rodinného domu v Mládzove súp.č. 59 ako pohľadávky vloženéj do majetku jej matky D. G., žalovaná potvrdila, že približne od roku 2012 spoločne so žalobcom bývali v tomto rodinnom dome, pričom ona sa odsťahovala z domu v roku 2017. Počas pobytu v tomto rodinnom dome ho užívali spolu so žalobcom bezplatne. K údajnej pohľadávke voči jej matke ako investícií vložených do cudzieho majetku žalovaná uviedla, že táto nemá byť zahrnutá do BSM a pokiaľ žalobca žiada o vyplatenie finančných prostriedkov od jej matky, má sa tak domáhať v inom konaní. V rámci svojho vyjadrenia žalovaná uviedla, že počas trvania manželstva spoločne nadobudli s manželom aj dve osobné motorové vozidlá a jeden cestný motocykel. Jednalo sa o osobné motorové vozidlo zn. SUZUKI SX4, ktoré používala a ktoré žalobca odpredal ešte v čase trvania manželstva počas konania o rozvode manželstva za jej neznámu sumu. V Švajčiarsku, kde žalobca pracoval mal aj druhé osobné motorové vozidlo zn. FORD, ktoré tiež odpredal za jej neznámu sumu. Počas manželstva nadobudli ešte cestný motocykel, ktorý žalobca používal vo Švajčiarsku, avšak odpredal ho žalobca za jej neznámu sumu. Tieto hnuteľné veci žalobca do svojej žaloby nezahrnul aj napriek tomu, že patrili do spoločného majetku. Nežiada však, aby súd o nich rozhodoval, nakoľko boli odpredané ešte počas trvania manželstva, aj keď nevie ako žalobca použil finančné prostriedky, ktoré získal predajom týchto vozidiel a motocykla. Vzhľadom na uvedené žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú.

3. Žalobca vo svojej replike zo dňa 20.05.2020 poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2CDo/113/2007 a uviedol, že súdna prax zastáva stanovisko, že v rámci komplexného riešenia majetkových vzťahov sa zásadne vyporiadávajú aj ďalšie majetkové práva a povinnosti, vrátane spoločných pohľadávok a dlhov, za použitia § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Predpokladom ich vyporiadania je, že vznikli za trvania BSM v súvislosti s ich hospodárskym spoločenstvom a že existujú v dobe zániku manželstva. Ako dôkaz svojich tvrdení o vykonaných investíciách a prevedených prácach na rodinnom dome v Mládzove, navrhol vypočuť svedkov: L. F., M. Z., F. T. a U. A., ktorí sa podieľali na prácach a majú vedomosť o investíciách do rekonštrukcie rodinného domu súp.č. XX v Mládzove. Taktiež navrhol vypočuť svoju bývalú svokru D. G. - matku žalovanej.

4. Žalovaná vo svojej duplike zo dňa 11.06.2020 uviedla, že sa plne pridáva svojho predošlého vyjadrenia a popiera existenciu akejkoľvek pohľadávky, ktorá by mala byť zahrnutá do vyporiadania BSM, a preto žalobu žiada zamietnuť.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, výsluchom svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, pripoj. spisom tunajšieho súdu sp.zn. 9P/87/2016, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

6. Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 9P/87/2016 súd zistil, že manželstvo sporových strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 9P/87/2016-57 zo dňa 15.02.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.03.2017.

7. Z podanej žaloby vyplýva, že predmetom žaloby je vyporiadania BSM, obsahom ktorého sú pasíva, t.j. úver od ČSOB, a.s. poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí úveru č. XXXXXX v sume 10.000,-Eur a úver od ČSOB, a.s. poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX v sume 8984,-Eur a údajná pohľadávka voči matke žalovanej, ktorá vznikla z titulu investícií do rekonštrukcie rodinného domu, súp.č. XX v obci Mládzovo, ktorého výlučnou vlastníčkou je matka žalovanej, v celkovej sume vyčíslených prác a ceny materiálu vo výške 25.270,-Eur.

8. Z výsluchu žalobcu vyplynulo, že pred uzatvorením manželstva býval vo Veľkom Krtíši, v byte ktorý vlastnil v 1-ici so svojim bratom. Byť odpredal ešte pred uzatvorením manželstva a peniaze si rozdelil s bratom. Po uzatvorení manželstva sa presťahoval k svojej manželke a bývali u jej matky v byte, kde mal aj trvalé bydlisko. V roku 2008 začal pracovať vo Švajčiarsku a vtedy začal riešiť s manželkou aj spoločné bývanie. Bývalá svokra mu navrhla, aby zrekonštruovali jej rodinný dom na adrese Mládzovo XX, ktorý dosiaľ využívali ako chalupu a do ktorej už investoval financie získané z predaja bytu vo Veľkom Krtíši na kúpu krytiny s tým, že neskôr im túto nehnuteľnosť svokra daruje. Na rekonštrukciu uvedenej nehnuteľnosti si zobrali úver a prvou investíciou bola strecha na celom dome. Vždy počas obdobia, keď sa zo Švajčiarska vrátil a bol doma, podieľal sa na rekonštrukcii tohto rodinného domu. Veľa vecí si robil sám, prípadne s kamarátmi. Hoci si bločky od materiálu odkladal, v súčasnosti ich k dispozícii nemá, nakoľko zostali v byte, v ktorom v tom čase býval. Všetky peniaze ktoré spolu s manželkou zarobili, resp. ušetrili, investovali do tohto domu. Pred rekonštrukciou bol tento dom schátraný, s rozpadnutou strechou, vlhkými múrmi, so zhnitou podlahou, čiže všetko museli zrekonštruovať nanovo. V čase rozvodu bola medzi ním a jeho bývalou svokrou taká dohoda, že v tejto nehnuteľnosti môže zostať bývať, keďže túto nehnuteľnosť opravil a dával do nej peniaze. Svokra mu navrhla, aby si tam prepísal aj trvalý pobyt, čo aj urobil. V tom čase mu svokra tvrdila, že dostane v tejto nehnuteľnosti právo doživotného bývania a nehnuteľnosť prepíše dcére. K tomuto prísľubu však následne nedošlo a musel sa z nehnuteľnosti vysťahovať.

9. Žalovaná vo svojom výsluchu poprela tvrdenia žalobcu a uviedla, že s nimi absolútne nesúhlasí. Podľa jej tvrdenia im jej matka nikdy nesľúbila, že im túto nehnuteľnosť daruje a len vďaka nej mali kde bývať, keď im poskytla bezplatné bývanie. Spočiatku to bolo v jej byte, kde bývali viac ako 3 roky a následne sa presťahovali do spomínaného rodinného domu v Mládzove, súp.č. XX. Uviedla, že po uzavretí manželstva bol jej manžel najskôr nezamestnaný a hoci sa neskôr zamestnal, všetko čo zarobil aj sám strovil. Spolu bývali u jej matky, kde mal žalobca aj trvalé bydlisko a po uzatvorení manželstva začali chodiť na túto adresu rôzne exekúcie, a to viac ako 3 roky. Prvé roky manželstva mali preto existenčné problémy, až neskôr keď žalobca začal pracovať vo Švajčiarsku, za usporené peniaze kúpili spoločné auto, s ktorým chodil žalobca za prácou do Švajčiarska. Toto auto sa však predalo ešte počas manželstva. Vďaka jej matke mali spoločné bývanie, nemuseli jej platiť nijaké nájomné, naopak ešte jej matka zo svojho príjmu uhrádzala aj ich výdavky. Vzhľadom na to, že mali nízky príjem a boli v zlej finančnej situácii, banky im neboli ochotné poskytnúť úver, čiže vlastné bývanie si nedokázali samostatne zabezpečiť. Matka im dovolila zrekonštruovať si rodinný dom ktorého bola výlučnou vlastníčkou, a teda vďaka nej mali kde bývať. Rekonštrukčné práce ktoré žalobca uvádzal sú staré aj 12 až 14 rokov a aj časť týchto rekonštrukčných hradila a investovala do rodinného domu jej matka. Nikdy však sa s jej matkou nebavili o tom, že si tieto investície neskôr budú voči nej nárokovat', naopak prerábali túto nehnuteľnosť kvôli tomu, že chceli mať krajšie bývanie. Aj napriek tomu že v tomto dome bývali, všetky poplatky hradila jej matka, ktorá úhrady týchto platieb nikdy od nich nepožadovala, ani žiadne nájomné. Všetko čo rekonštruovali si robili pre seba a pre krajšie bývanie, pričom dohoda bola taká, že môžu v uvedenej nehnuteľnosti bývať a jej matka nebude nič od nich pýtať, nič chcieť. Nič jej preto nemuseli uhrádzať. Do rekonštrukcie rodinného domu ich matka nenútila a nevyžadovala od nich, aby tieto rekonštrukčné práce hradili, resp. ich vykonávali. V tomto rodinnom dome bývali približne od roku 2012 až do rozvodu manželstva, t.j. do roku 2017. Až do roku 2012 všetky platby spojené s nehnuteľnosťou, čo sa týka dane a energií uhrádzala výlučne jej matka a od roku 2012, kedy v uvedenej nehnuteľnosti začala bývať spolu so žalobcom, začali si platiť spotrebovaný plyn, avšak žiadne iné platby, t.j. daň, či iné poplatky neuhrádzali, všetko ostatné uhrádzala jej matka, ešte aj poplatok za ich psa. Niektoré z rekonštrukčných prác si robili sami, niektoré robili majstri ktorých oslovili, alebo ich objednala matka.

Žalovaná vo svojom výsluchu poprela, že investície ktoré žalobca získal za predaj svojho bytu investoval do strešnej krytiny na rodinnom dome v Mládzove. Uviedla, že po predaji bytu vo Veľkom Krtíši si žalobca rozdelil financie so svojim bratom a keďže bolo na byte veľa dlžôb, zo zvyšku ktorý mu ostal po úhrade dlžôb si kúpil motorku.

Žalovaná tiež uviedla, že hoci si brali úver a aj spotrebný úver, neboli tieto finančné prostriedky všetky investované do rekonštrukcie rodinného domu, ale z úveru bolo tiež zakúpené auto, kupovali aj nábytok, či iné veci ako krovinores, kosačku, pílu, ktoré si po rozvode manželstva ponechal žalobca.

10. Z výpovede svedka F. T. - brata žalobcu vyplynulo, že žalobca v roku 2008 odišiel pracovať do Švajčiarska a neskôr, keď sa vrátil, začal prerábať rodinný dom v Mládzove, ktorý si spočiatku chcel prerobiť na rekreačnú chatu a neskôr aj v ňom trvalo bývať. Na tomto dome sa robili kompletne

rekonštrukčné práce od strechy, izolácie, podlahy, celé vnútro i zovňajšok domu, ploty, bránky, kanalizácie, pričom 90% týchto prác bola vlastnoručná robota jeho brata. Podľa jeho názoru, tieto práce v rámci rekonštrukcie rodinného domu financoval prevažne jeho brat. Svedok uviedol, že má vedomosť aj o tom, že uvedená nehnuteľnosť je vo výlučnom vlastníctve matky žalovanej, avšak pri rôznych rodinných oslavách, kde bola prítomná celá rodina, bývalá žalobcova svokra uvádzala, že túto nehnuteľnosť im dá, nech si ju zrekonštruujú, nemusia kupovať žiadny iný dom.

11. Z výpovede svedka L. T. - strýka žalobcu vyplynulo, že má vedomosť o tom, že počas manželstva žalobca aj žalovaná prerábali a rekonštruovali pre svoju potrebu rodinný dom v Mládzove. Rekonštruovali ho z dôvodu, že počas manželstva v ňom chceli bývať, v dobrej viere s tým, že svokra časom dom prepíše na nich. Hoci mu prepis rodinného domu nikdy priamo nespomenuli, podľa reči matky žalovanej nepriamo usúdil, že tento dom bude patriť spoločnej dcére žalobcu a žalovanej a bude v ňom bývať aj žalobca. Rekonštrukčné práce podľa svedka boli vykonané vo väčšom rozsahu, nakoľko išlo o starší rodinný dom, ktorý nebol na bývanie rodiny usposobený. Na rodinnom dome sa nanovo robila strecha, vnútorné priestory, kúrenie a kuchyňa. Svedok tiež uviedol, že podľa jeho názoru väčšiu časť rekonštrukčných prác financoval jeho synovec, pretože chodil zarábať peniaze do Švajčiarska.

12. Svedkyňa D. G. - matka žalovanej vo svojej výpovedi uviedla, že po svadbe jej dcéry so žalobcom vyšli najavo rôzne zaťove dlžoby, preto im ponúkla, aby bývali v jej byte v Lučenci, a to bezplatne, nakoľko im chcela pomôcť. Tiež im dala do bezplatného užívania aj garáž, ktorú mala k bytu. V byte bývali približne 3 roky. Neskôr odišli bývať na Mládzovo, do jej rodinného domu, ktorý zdedila po smrti svojej matky. Dohodli sa, že nebude žiadať od nich žiadne nájomné a oni si budú zveľaďovať tento dom na ich bývanie a od nej nebudú požadovať žiadne iné investície. Keď si od banky brali spotrebné úvery, ručila im dokonca aj vlastným bytom, z tohto dôvodu nechcela prepisovať rodinný dom v Mládzove, keďže ručila vlastným bytom a v prípade, ak by úvery nesplácali, mohla by prísť aj o ten. Naďalej však za rodinný dom v Mládzove platila dane, všetky poplatky za smeti, za energiu a prispievala žalovanej aj žalobcovi podľa svojich možností pri rekonštrukcii rodinného domu, napr. pri oprave brány, kladení podláh kde zabezpečila materiál, taktiež keď sa robil plot zabezpečila pletivo. Bola nápomocná aj pri rekonštrukcii strechy, kedy varila majstrom, zháňala nákladné auto na odvoz sutiny, či dovoz materiálu. Všetko čo podľa svojich možností vedela zabezpečiť, aj zabezpečila. V roku 2017 keď sa žalobca a jej dcéra rozviedli, žalobca ju prosil, aby naďalej mohol zostať v tomto dome bývať a sľuboval jej, že sa o ňu postará. Naďalej mu preto dovolila v nehnuteľnosti bývať a nepožadovala od neho žiadne nájomné a aj naďalej platila všetky miestne poplatky ako dane, odvoz smetí, či elektrickú energiu. Keď nebol žalobca doma, platila aj kosenie okolo domu, varila a upratovala. Keď si žalobca v roku 2018 našiel priateľku, začal sa k nej správať arogantne a dodnes si pamätá, ako sa jej opýtal, či mieni chodiť do tohto rodinného domu na Mládzovo, že predsa má svoj vlastný byt. Vtedy vznikla medzi nimi hádka, žalobca hodil do steny aj telefón a zľakla sa, keďže sa k nej naklonil. Po tomto incidente mu povedala, že môže v dome bývať len dovtedy, kým si nezabezpečí vlastné bývanie.

Svedkyňa uviedla, že nikdy neexistovala medzi ňou, žalobcom a žalovanou dohoda o tom, že tento dom na Mládzove raz prepíše na nich. Potvrdila, že na rodinnom dome v Mládzove sa v roku 2011 robila strecha, opravila sa brána, podlahy sa vymenili a robil sa aj plot. Opätovne uviedla, že na tieto rekonštrukčné práce prispievala podľa svojich možností aj ona sama. Potom, čo sa žalobca aj so žalovanou do domu nasťahovali, platili si len spotrebu plynu, avšak od marca 2019 začala plyn platiť opäť ona. Svedkyňa tiež potvrdila, že má vedomosť o tom, že žalobca so žalovanou si zobrali dva úvery, nakoľko na jeden z nich ručila aj svojim bytom, pričom peniaze poskytnuté z úverov boli použité na kúpu auta, dovolenku, aj na rekonštrukciu domu. Za užívanie domu nikdy nepýtala nijaké nájomné a ani sa o tom nikdy spolu nebavili. V rodinnom dome bývali žalobca so žalovanou približne od roku 2011. Svedkyňa v závere svojej svedeckej výpovedi uviedla, že v budúcnosti uvažuje a vždy aj tak uvažovala, že tento dom prepíše svojej vnučke, čiže spoločnému dieťaťu žalobcu a žalovanej.

13. Svedok, F. W. vypovedal, že ho kontaktoval žalobca s tým, že potrebuje urobiť na rodinnom dome zámkovú dlažbu. Na to sa dostavil na uvedenú adresu, kde ho žalobca oboznámil s tým, čo od neho požaduje aby urobil. Urobil výkop, osadil obrubníky a následne položil zámkovú dlažbu, to bolo z jeho strany všetko. Za prácu dostal zaplatené od pána T., teda od žalobcu. Mal vedomosť o tom, že v uvedenom dome býva žalobca spolu so svojou manželkou a svokrou. Bývalá svokra žalobcu ho sprevádzala aj po dome a ukázala mu aj okolie. Od nej vedel, že si dom žalobca so žalovanou prerábajú, lebo tam chcú bývať. Počas jeho práce videl, ako za dovezený materiál vypláca peniaze žalobca. Taktiež počul ako žalobca telefonoval a objednával materiál.

14. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka. 3)

15. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

16. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

17. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

18. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

19. Žalobca za predmet vyporiadania označil len spoločné úverové záväzky voči ČSOB, a.s. a údajnú spoločnú pohľadávku voči matke žalovanej z titulu investícií do rodinného domu súp.č. XX v Mládzove, ktorú vyčíslil sumou 25.270,-Eur.

20. Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd konštatuje, že žalobcom požadované vyporiadanie BSM nie je možné vykonať, a to z nasledujúcich dôvodov: Hoci konštantná judikatúra pripúšťa aj vyporiadanie pohľadávok voči tretím osobám, a teda pokiaľ za trvania manželstva a BSM vznikla pohľadávka proti inej osobe z dôvodu, že zo spoločného majetku boli vynaložené náklady na majetok tejto osoby, aj takúto pohľadávku je možné vyporiadať v súvislosti s vyporiadaním BSM podľa zásad uvedených v § 150 OZ (R 42/1972, S 142 ods. 4), avšak predpokladom je, že táto pohľadávka existuje v čase zániku manželstva, čo musí byť v konaní aj preukázané.

21. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo a ani nebolo medzi stranami sporné, že do nehnuteľnosti vo vlastníctve matky žalovanej, boli za trvania manželstva investované spoločné finančné prostriedky, pričom ku dňu zániku manželstva a zániku BSM už tieto finančné prostriedky neexistovali, preto nemôžu byť predmetom vyporiadania BSM v súdnom konaní. Súd dodáva, že je síce možné vyporiadať aj existujúcu pohľadávku manželov voči tretej osobe, avšak v súdenom prípade pohľadávka voči matke žalovanej nebola žalobcom preukázaná. Naopak, z výpovede všetkých vypočutých svedkov vyplynulo, že žalobca a žalovaná investovali do rodinného domu vo vlastníctve matky žalovanej spoločné finančné prostriedky z dôvodu, že chceli v uvedenej nehnuteľnosti bývať a mali za to, že v budúcnosti tento rodinný dom matka žalovanej prepíše do ich vlastníctva, resp. do vlastníctva ich dcéry. Svedok L. T. - strýko žalobcu uviedol, že hoci mu prepis rodinného domu nikdy žalobca a žalovaná priamo nespomenuli, podľa rečí matky žalovanej nepriamo usúdil, že tento dom bude patriť spoločnej dcére žalobcu a žalovanej a bude v ňom bývať aj žalobca. Svedok F. T. - brat žalobcu uviedol, že na rôznych rodinných oslavách ktorých sa zúčastnil a kde bola prítomná celá rodina, matka žalovanej hovorila, že im túto nehnuteľnosť dá, bude ich keď si ju zrekonštruujú, a preto nemusia kupovať žiaden iný dom, stačí tento starý dom len zrekonštruovať. Svedkyňa D. G. - matka žalovanej vo svojej výpovedi uviedla, že nikdy medzi ňou, žalobcom a žalovanou neexistovala dohoda o tom, že raz tento dom na Mládzove prepíšem na žalobcu a žalovanú. Uvažuje a vždy aj tak uvažovala, že tento dom prepíšem svojej vnučke, čiže spoločnému dieťaťu žalobcu a žalovanej. Sám žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 11.08.2021 uviedol, že svokra im navrhla zrekonštruovanie jej rodinného domu, aby nemuseli kupovať novú nehnuteľnosť a ona im ho neskôr daruje. V čase rozvodu bola medzi ním a jeho bývalou svokrou

taká dohoda, že v zrekonštruovanom rodinnom dome môže zostať bývať, pričom svokra mu v tom čase tvrdila, že on dostane právo doživotného užívania v tejto nehnuteľnosti a nehnuteľnosť prepíše ich dcére.

22. Z vyššie uvedených svedeckých výpovedí a výpovede žalobcu jednoznačne vyplýva, že v čase zániku BSM neexistovala nijaká pohľadávka manželov z titulu investícií do cudzej nehnuteľnosti voči matke žalovanej, resp. nijaký záväzok matky žalovanej, že žalobcovi a žalovanej po dokončení rekonštrukčných prác na jej dome akékoľvek finančné prostriedky vyplatí, len akýsi budúci prísľub daru tejto nehnuteľnosti spoločnej dcére žalobcu a žalovanej. Podľa znenia § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, alebo aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe, alebo výkonu povolania len jednému z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzatvorením manželstva, alebo ktorá mu bola vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka. Z citácie uvedeného § 143 je zjavné, že predmetom BSM nemôže byť prísľub budúceho daru, a teda nie je možné takýto prísľub ani vyporiadať v súdnom konaní po zániku BSM.

23. Vzhľadom na nepreukázanú existenciu akejkoľvek pohľadávky voči tretej osobe, a to matke žalovanej, zostali predmetom vyporiadania len pasíva, a to spoločné záväzky manželov voči ČSOB, a.s., ktoré v čase zániku manželstva ešte existovali a boli splatené po rozvoze manželstva žalobcom a žalovanou. Žalobca uviedol, že po rozvoze manželstva uhradil z uvedených záväzkov voči ČSOB, a.s. sumu 5130,-Eur a žalovaná uviedla a zároveň listinnými dôkazmi aj preukázala, že uhradila sumu 4643,-Eur.

Z listinného dôkazu: „Potvrdenie o splatení úveru“, ČSOB, a.s. potvrdzuje, že záväzok vyplývajúci žalobcovi a žalovanej z úveru na bývanie č. 143862 bol predčasne splatený ku dňu 15.08.2019 a úver na bývanie č. 237293 ku dňu 15.08.2019. Banka preto ku dňu vystavenia potvrdenia (22.08.2019) neeviduje žiadny záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy č. 143862 a č. 237293.

24. Spoločné dlhy manželov je možné v rámci BSM vyporiadať iba v tzv. širšom vyporiadaní BSM, keď pri existencii aktív sa rozhoduje o ďalšom výlučnom majiteľovi toho ktorého majetku, prípadne povinnosti výplaty, ako aj osobe preberajúcej existujúci záväzok. Z uvedeného vyplýva, že vyporiadanie pasív v BSM je úzko späté s novými vlastníckymi pomermi k aktívam. Samo o sebe význam nemá, pretože bez zmeny vo vlastníckych pomeroch k aktívam, nie je dôvod meniť vnútorné vzťahy spoludlžníkov, ktoré sú dané či už zmluvou, alebo zo zákona a ktorých vzájomné vyporiadanie je naďalej zachované zákonom (napr. právo postihu pri solidárnom záväzku). V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, vo veci sp.zn. 27Co/188/2017, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre 25Co/52/2020 zo dňa 18.11.2020, ktoré dospeli k rovnakému právnomu názoru.

25. Keďže strany sporu v BSM nevlastnia už žiaden spoločný majetok (aktíva), súd samotné dlhy, ktoré existovali v čase zániku BSM vzhľadom na vyššie uvedené nevyporiadával a nakoľko nebola preukázaná ani existencia pohľadávky, ktorú by bolo možné do masy BSM zahrnúť, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

26. Z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania súd nevykonal dôkaz - výsluch svedka M. Z., ktorého účasť na pojednávaní sa zaviazal zabezpečiť žalobca a pre neprítomnosť ktorého by súd musel opätovne pojednávanie odročiť, nakoľko jeho svedecká výpoveď mala podľa žalobcu potvrdiť len realizáciu rekonštrukčných prác na rod. dome vo vlastníctve matky žalovanej, keďže ich osobne realizoval a zároveň, kto si tieto práce objednal a zaplatil. Súd však uvádza, že realizovanie rekonštrukčných prác na rod. dome v Mlázove súp.č. XX za trvania manželstva žalobcu a žalovanej nebolo spornou skutočnosťou, nakoľko aj žalovaná vykonávanie rekonštrukčných prác na uvedenej nehnuteľnosti potvrdila, ako aj skutočnosť, že časť týchto prác hradili žalobca a žalovaná spoločne z poskytnutých úverov a úspor. Nakoľko navrhovaná výpoveď svedka mala potvrdiť skutkové okolnosti ktoré neboli medzi žalobcom a žalovanou sporné a navyše realizácia rekonštrukčných prác na rodinnom dome bola dostatočne preukázaná aj výpoveďami ostatných svedkov, súd tento dôkaz nepripustil, a to aj s poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie súdu, že len preukázanie existencie pohľadávky manželov voči tretej osobe, v tomto prípade matky žalovanej, by mohlo mať význam pre vyporiadanie BSM, pričom opätovne súd uvádza, že nijaký existujúci záväzkový vzťah medzi manželmi a treťou osobou (vlastníkom nehnuteľnosti do ktorej manželia investovali spoločné finančné prostriedky) preukázaný nebol a ani nemala byť táto skutočnosť predmetom svedeckej výpovede M. Z..

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej ako procesne úspešnej strane v konaní, priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa doručenia, na Okresný súd Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že,

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.